

200702501/1.

Datum uitspraak: 16 mei 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/11693 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 5 april 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 12 maart 2007 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 5 april 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle (hierna: de rechtbank), het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 6 april 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) is in de gelegenheid gesteld een reactie in te dienen.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 50, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), voor zover thans van belang, zijn de ambtenaren, belast met het toezicht op vreemdelingen, bevoegd op grond van feiten en omstandigheden die, naar objectieve maatstaven gemeten, een redelijk vermoeden van illegaal verblijf opleveren, personen staande te houden ter vaststelling van hun identiteit, nationaliteit en verblijfsrechtelijke positie.

2.2. Appellant klaagt dat, samengevat weergegeven, de rechtbank, door te overwegen dat zij, gezien de formulering in het proces-verbaal van staandehouding, overbrenging en ophouding, het ervoor houdt dat de verbalisanten ten tijde van de staandehouding ambtshalve ermee bekend waren dat afwijzend op zijn asielaanvraag was beslist en hij de behandeling van het daartegen ingestelde beroep niet in Nederland mocht afwachten, heeft miskend dat in dit proces-verbaal meerdere malen staat vermeld dat 'van de staande gehouden persoon de verblijfsrechtelijke positie niet kon worden vastgesteld' en derhalve voorafgaand aan de staandehouding een, naar objectieve maatstaven gemeten, redelijk vermoeden van illegaal verblijf ontbrak.

2.2.1. Uit het op ambtseed opgemaakte proces-verbaal van staandehouding, overbrenging en ophouding van 12 maart 2007 blijkt het volgende:

"Het hiervoor genoemde redelijk vermoeden van illegaal verblijf was (naar objectieve maatstaven) gebaseerd op: (...) Door de getuige werd de verdachte aangewezen en deze werd door collega's van BPZ ter plaatse aangehouden (...) en ter geleiding van een hulpofficier van Justitie overgebracht naar het bureau van politie te Deventer. (...) Nadat aan betrokken vreemdeling (...) een dagvaarding werd uitgereikt, is hij heengezonden. Er werd verzuimd de vreemdelingenpolitie in te lichten.

Tijdens de wekelijkse meldplicht troffen wij, (...), betrokken vreemdeling aan in een openbare ruimte die voor het publiek toegankelijk is. In deze ruimte is een balie ingericht waar bewoners van het AZC en woningen in de regio zich wekelijks moeten melden. Wij, (...), waren in burger gekleed en legitimeerden ons met het aan ons verstrekte politielegitimatiebewijs. Betrokkene kon desgevraagd een identiteitsbewijs tonen. Hij toonde ons een W-document waarvan de geldigheidsdatum op 10-09-2005 verlopen was en toonde ons een W-document met de geldigheidsdatum tot 10-07-2007. Ter plaatse kon de verblijfsrechtelijke positie niet worden vastgesteld. Ter vaststelling van zijn juiste identiteit, nationaliteit en verblijfsrechtelijke positie werd betrokkenen door ons, (...), ter plaatse staande gehouden. (...) Uit een ingesteld onderzoek bleek dat (...). Betrokkene heeft een beroep openstaan tegen de negatieve beslissing van zijn asielverzoek. Hij mag de behandeling hiervan niet in Nederland afwachten. Hij heeft tevens een verzoek om voorlopige voorziening ingediend welke hij wel mag afwachten."

2.2.2. In beginsel dient van de juistheid van een op ambtseed opgemaakt en ondertekend proces-verbaal te worden uitgegaan. Het proces-verbaal van staandehouding, overbrenging en ophouding van 12 maart 2007 maakt niet inzichtelijk op grond van welke feiten en omstandigheden bij de verbalisanten voorafgaande aan de staandehouding een, naar objectieve maatstaven gemeten, redelijk vermoeden van illegaal verblijf ten aanzien van appellant is gerezen. Uit dit proces-verbaal blijkt immers dat eerst nadat appellant was staandegehouden, de verbalisanten bekend werden met het feit dat de aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd was afgewezen en de behandeling van het daartegen ingestelde beroep niet in Nederland mocht worden afgewacht. De enkele verklaring van de staatssecretaris ter zitting van de rechtbank dat bij navraag bij de verbalisanten is gebleken dat zij voorafgaand aan de staandehouding ambtshalve bekend waren met deze afwijzing, biedt onvoldoende grond om te twifelen aan de juistheid en de volledigheid van het proces-verbaal. Dit geldt temeer, nu deze verklaring tegenstrijdig is met de hiervoor aangehaalde passage uit het proces-verbaal. Onder deze omstandigheden heeft de rechtbank ten onrechte aanleiding gezien het zonder nader onderzoek ervoor te houden dat de verbalisanten, ten tijde hier van belang, ambtshalve bekend waren met de verblijfsrechtelijke positie van appellant. De grief slaagt.

2.3. Het vorenstaande leidt tot de conclusie dat appellant niet rechtmatig is staande gehouden. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer in de uitspraak van 3 mei 2005 in zaak no. 200501557/1, JV 2005/251), maakt de onrechtmatigheid van de staandehouding de daaropvolgende inbewaringstelling, indien aan alle in de wet gestelde vereisten daarvoor is voldaan, eerst onrechtmatig, indien de met de bewaring gediende belangen niet in redelijke verhouding staan tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen. Het is aan de staatssecretaris zodanige belangen te stellen. Gelet op de omstandigheden die de staatssecretaris ten grondslag heeft gelegd aan het met de inbewaringstelling gemoeide belang van de openbare orde dient de rechtbank hem daartoe alsnog in de gelegenheid te stellen en appellant de mogelijkheid

te bieden daarop te reageren. De Afdeling zal de zaak daarom met toepassing van artikel 44, eerste lid, aanhef en onder b, van de Wet op de Raad van State naar de rechtbank terugwijzen om door haar te worden behandeld en beslist met inachtneming van hetgeen hiervoor is overwogen.

2.4. De Afdeling zal de proceskosten in hoger beroep vaststellen. De rechtbank dient omtrent de vergoeding van deze kosten te beslissen.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 5 april 2007 in zaak no. AWB 07/11693;
- III. wijst de zaak naar de rechtbank terug;
- IV. stelt de door appellant in verband met de behandeling van het hoger beroep gemaakte kosten vast op een bedrag van € 322,00 (zegge: driehonderdtweëntwintig euro), en bepaalt dat de rechtbank beslist omtrent de vergoeding van deze kosten.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, Voorzitter, en mr. R. van der Spoel en mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillessen, Leden, in tegenwoordigheid van mr. C.E.C.M. van Roosmalen, ambtenaar van Staat.

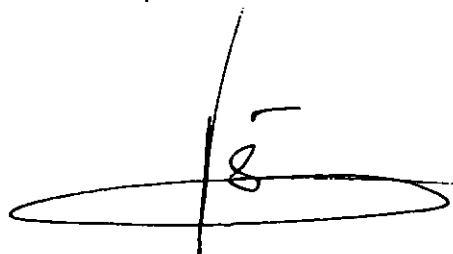
w.g. Parkins-de Vin
Voorzitter

w.g. Van Roosmalen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 16 mei 2007

53-513.
Verzonden: **16 MEI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak



Postadres Postbus 611
8000AP ZWOLLE

• IJsselland

Regio IJsselland
Korpsaandereel 4 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door J.A. Vis
Telefoon 038- 498 33 55
Fax 038 498 33 80
V-nummer / Zaak / Zaak - 11/01/2007
Datum 12/03/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

D4	33V
13/3/7	Wille
0205078001	
A. g. v. K. h.	
380	
13-3-07	

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Jan Antoon Vis, inspecteur van het regionaal politiekorps IJsselland,
belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de
uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam	:	
Voorna(a)m(en)	:	
Geboortedatum	:	
Geboorteplaats	:	
Geboorteland	:	Sovjetunie
Nationaliteit(en)	:	Armenië, Burger van
Geslacht	:	mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de
Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen
zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het
feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het
vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
- Veroordeeld is terzake een misdrijf
- Verdacht wordt van het plegen van een misdrijf
- Onvoldoende duurzame middelen van bestaan

De maatregel is opgelegd:

Plaats	:	Deventer
Datum	:	12/03/2007

Tijd

: 15:00 uur.

Staatssecretaris van Justitie

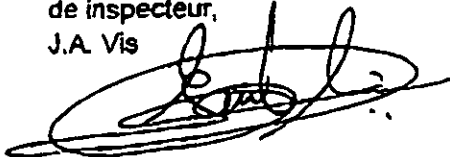
De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, 386

namens de Minister, staatssecretaris

de hulpofficier van justitie,

de inspecteur,

J.A. Vis



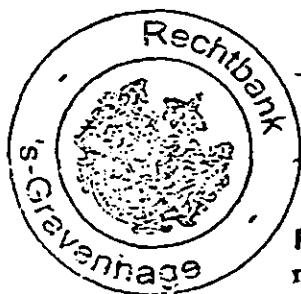
Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie www.rechtspraak.nl.

AFSCHRIFT

II



Uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle

Sector Bestuursrecht, Enkelvoudige Kamer voor Vreemdelingenzaken
Registratienummer: Awb 07/11693

Uitspraak op het beroep tegen de bewaring op grond van artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)
in het geding tussen:

geboren op . . .
van Armeense nationaliteit,
IND dossiernummer 0205.07.8001,
thans verblijvende in het Huis van Bewaring te Ter Apel,
raadsman mr. I. Vreeken,
eiser;

en

De Staatssecretaris van Justitie,
vertegenwoordigd door A.J. Lange,
ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND),
verweerder.

1. Procesverloop

Op 12 maart 2007 is eiser, die geen rechtmatig verblijf in Nederland heeft, met het oog op de uitzetting in bewaring gesteld omdat het belang van de openbare orde de inbewaringstelling vordert (artikel 59, eerste lid aanhef en onder a, Vw 2000).

Op 16 maart 2007 heeft eiser tegen de maatregel van bewaring beroep ingesteld. Het beroep strekt tevens tot een verzoek om toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter zitting van 29 maart 2007. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn raadsman. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Overwegingen

Eiser heeft aangevoerd dat er ten tijde van de staandehouding geen redelijk vermoeden van illegaal verblijf bestond en dat de staandehouding om die reden onrechtmatig heeft plaatsgevonden. Daarom is ook de bewaring onrechtmatig.

Awb 07/11693

blad 2

De rechtbank deelt dit standpunt niet. Uit het op ambtseed opgemaakte proces-verbaal van staandehouding, overbrenging en ophouding van 12 maart 2007 is af te leiden dat eiser op dezelfde datum tijdens de meldplicht in het AZC Mariënheem staande is gehouden, omdat zijn verblijfsrechtelijke positie op dat moment niet kon worden vastgesteld. De rechtbank overweegt op grond van de formulering in voornoemd proces-verbaal voorts dat het ervoor moet worden gehouden dat de verbalisanten ten tijde van eisers staandehouding ambtshalve bekend waren met de omstandigheid dat afwijzend was beslist op de door eiser ingediende aanvraag om een verblijfsvergunning asiel en dat eiser de behandeling van het door hem daartegen ingestelde beroep niet mocht afwachten.

Eisers betoog dat hij bij de staandehouding in het bezit was van een geldig identiteitsdocument en dat op basis daarvan zijn identiteit en verblijfsrechtelijke positie kon worden vastgesteld, dient naar het oordeel van de rechtbank te falen. Gelet op het feit dat eisers asielaanvraag reeds was afgewezen, kon het W-document op grond van het bepaalde in artikel 4.21, eerste lid onder c, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) niet langer als document in de zin van artikel 50, eerste lid, laatste volzin, Vw 2000 worden aangemerkt. Eisers betoog dat de behandeling van het door hem ingediende verzoek om een voorlopige voorziening mocht worden afgewacht kan evenmin slagen, nu het indienen van een verzoek om een voorlopige voorziening geen rechtmatig verblijf in de zin van artikel 8 Vw 2000 oplevert.

Uit het voorgaande volgt dat feiten en omstandigheden aanwezig waren die, naar objectieve maatstaven gemeten, het redelijk vermoeden opleverden dat eiser illegaal in Nederland verbleef. Eiser kon daarom worden staande gehouden ter vaststelling van zijn identiteit, nationaliteit en verblijfsrechtelijke positie.

Verder heeft eiser aangevoerd dat verweerder ten onrechte aan de maatregel ten grondslag heeft gelegd dat eiser niet beschikt over een geldig document als bedoeld in artikel 4.21 van het Vb 2000, niet beschikt over een vaste woon- of verblijfplaats, niet beschikt over voldoende middelen van bestaan en zich niet heeft gehouden aan zijn vertrektermijn.

De rechtbank overweegt te dien aanzien dat het vorenstaande onverlet laat dat verweerder tevens aan de vrees voor onttrekking aan de uitzetting ten grondslag heeft gelegd dat eiser veroordeeld is terzake een misdrijf en verdacht wordt van het plegen van een misdrijf. Onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 24 september 2002 (JV 2002/392) overweegt de rechtbank dat het enkele feit dat eiser verdacht wordt van het plegen van een misdrijf reeds voldoende is om de maatregel van bewaring te kunnen dragen.

Gelet op het vorenstaande bestaat er geen grond voor het oordeel dat de toepassing van de maatregel van bewaring in strijd is met de Vw 2000 dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is.

Het beroep is ongegrond. Daarom kan geen schadevergoeding worden toegerekend.

Awb 07/11693

blad 3

3. Beslissing

De rechtbank

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. E.W. Akkerman en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van H. Blekkenhorst als griffier, op **5 APR 2007**

Afschrift verzonden op: **5 APR 2007**

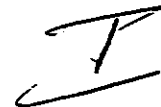
Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak binnen een week na verzending daarvan hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep weemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 35 Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Algemene wet bestuursrecht (herstel verzuim) is niet van toepassing.

VOOR AFSCHRIJF CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

ADVOKATENKANTOOR VREEKEN



Mr I. Vreeken
advokaat

IJsselkade 27
Zutphen

Postbus 153
7200 AD Zutphen

tel. 0575-543527
fax 0575-543528

Aan de Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

Tevens per fax: 070-3651380

HOGER BEROEPSCHRIFT

6 april 2007

GEEFT TE KENNEN:

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
C 2070 - 6 APR 2007	
ZAACNR.	20070721/1
AAN:	V3
BEHANDELD: DD:	PAR:

geboren op , van Armeense nationaliteit, verblijvende te Ter Apel (HvB), domicilie kiezende te Zutphen aan de IJsselkade 27 (postbus 153, 7200 AD), ten kantore van advokaat Mr I. Vreeken, die, conform het bepaalde in artikel 70, eerste lid Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), verklaart bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd om te dezer zake hoger beroep in te stellen:

1. Bij uitspraak van 5-4-2007 heeft de rechtbank Den Haag, zittingsplaats Zwolle appellants beroep tegen de maatregel van bewaring op grond van artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 (VW 2000) ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen (bijlage).

3. Appellant stelt hierbij hoger beroep in tegen deze uitspraak. Appellant voert de volgende grieven aan tegen de uitspraak van de rechtbank.

Grieven:

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat appellants standpunt dat er ten tijde van de staandehouding geen redelijk vermoeden van illegaal verblijf bestond zodat die staande houding onrechtmatig was niet wordt gedeeld.

* Ten onrechte heeft de rechtbank daarbij overwogen dat op grond van de formulering in het proces-verbaal van staandehouding, overbrenging en ophouding van 12-3-2007 het ervoor moet worden gehouden dat de verbalisanten ten tijde van appellants staandehouding ambtshalve bekend waren met de omstandigheid dat afwijzend was beslist op de door appellant ingediende aanvraag om een verblijfsvergunning asiel en dat hij de behandeling van het door hem daartegen ingestelde beroep niet mocht afwachten.

* Ten onrechte heeft de rechtbank daarbij tevens overwogen dat eisers betoog dat hij bij de staandehouding in het bezit was van een geldig identiteitsdokument en dat op basis daarvan zijn identiteit en verblijfsrechtelijke positie kon worden vastgesteld dient te falen.

* Ten onrechte heeft de rechtbank daarbij voorts overwogen dat eisers betoog dat hij het ingediende verzoek om voorlopige voorzieningen mocht afwachten even min kan slagen.

ADVOKATENKANTOOR VREEKEN

2

Toelichting

* De rechtbank is voorbij gegaan aan de kern van appellants betoog namelijk dat er in casu geen aansluitend strafrechtelijk voortraject is omdat de politie appellant na zijn strafrechtelijke aanhouding hebben heengezonden zonder de vreemdelingendienst in te lichten en dat appellant derhalve ten tijde zijn melding in het kader van de wekelijkse meldplicht in dezelfde positie verkeerde als die van de willekeurige asielzoeker die voldoet aan zijn meldplicht en van wie de vreemdelingendienst geen specifieke verblijfsrechtelijke redenen c.q. aanwijzingen had om die vreemdeling staande te houden en in bewaring te stellen dan wel de vreemdelingendienst geen specifieke aanwijzing van de IND heeft gekregen de desbetreffende persoon vreemdelingrechtelijk in bewaring te stellen.

* Uit bedoeld proces-verbaal van 12-3-2007 moet in tegenstelling tot hetgeen de rechtbank heeft overwogen juist wel worden afgeleid dat de verbalisanten niet bekend waren met de afwijzing van de asielaanvraag en/of met het feit dat appellant de behandeling van het door hem daartegen ingestelde beroep niet mocht afwachten en/of met het feit dat op het terzake ingediende verzoek om voorlopige voorzieningen nog niet (positief) was beslist.

Immers op drie plaatsen in dat proces-verbaal staat vermeld dat *van de staandegehouden persoon ter plaatse de verblijfsrechtelijke positie niet kon worden vastgesteld*.

* Nu verbalisanten op het moment van de staandehouding geen specifieke kennis hadden omtrent appellants verblijfsrechtelijke positie en appellant ter plekke net als andere asielzoekers in het AZC Mariënhem op vertoon van zijn geldig W-document heeft voldaan aan zijn meldplicht, waren op dat moment geen feiten en omstandigheden voorhanden die, naar objectieve maatstaven gemeten, een redelijk vermoeden van illegaal verblijf opleverde.

* Doordat verbalisanten naar eigen zeggen niet bekend waren met de verblijfsrechtelijke positie, konden zij niet weten dat het W-document niet langer als dokumēt in de zin van artikel 50 lid 1, laatste volzin Vw kon gelden. In dit verband wijst appellant nadrukkelijk op het bepaalde in Vc 2000, C3/13.3: *"Dit document heeft een tweeledig karakter: enerzijds is het een geldig identiteitsbewijs, anderzijds dient het ter registratie van en controle op de meldplicht* Het W-document blijft de gehele asielprocedure in het bezit van de asielzoeker". Dit betekent dat het W-dokumēt van appellant wellicht niet langer als dokumēt in de zin van artikel 50 lid 1, laatste volzin Vw kon gelden, maar dat het nog wel geldig was ter registratie van en controle op de meldplicht.

De verbalisanten hadden dus een andere reden moeten hebben om appellant vreemdelingrechtelijk te kunnen staande houden. Gelet op de herhaaldelijk bezigde bewoordingen omtrent de reden van staandehouding (: vaststelling verblijfsrechtelijke positie), hadden zij die echter niet.

De verbalisanten hebben in elk geval niet in het proces-verbaal gesteld dat appellants aanhouding op grond van het strafrecht de reden was voor zijn vreemdelingenrechtelijke staandehouding. Uit het p-v is zelfs niet met zekerheid af te leiden dat de verbalisanten daarvan op de hoogte waren.

* Appellant voert aan dat hij ingevolge het terzake gevoerde beleid de uitspraak op het door hem ingediende verzoek om voorlopige voorzieningen in Nederland mocht afwachten. Hij genoot ook nog steeds opvang. Het enkele feit dat hij geen rechtmatig verblijf heeft in de zin van artikel 8 Vw rechtvaardigde nog niet dat hij kon worden staandegehouden op grond van de vreemdelingenwet. Indien dat wel het geval is dan is er een leemte in de regelgeving, nu vele asielzoekers in de opvang verblijven en voldoen aan hun meldplicht terwijl zij wachten op een rechterlijke beslissing op een verzoek om voorlopige voorzieningen hangende beroep, terwijl er geen beleid is dat deze asielzoekers in bewaring moeten worden gesteld. Dit kan anders zijn indien deze asielzoekers een strafbaar feit hebben begaan of daarvan worden verdacht. Alsdan kan dat gegeven een reden zijn om over te gaan tot vreemdelingrechtelijke staandehouding gevolgd door bewaring. In casu is was dit echter niet de reden waarom appellant werd staandegehouden.

ADVOKATENKANTOOR VREEKEN

3

* Nu de staandehouding van appellant onrechtmatig is geweest, is ook de daarop volgende inbewaringstelling onrechtmatig te achten, zodat niet kan worden toegekomen aan de beoordeling van de gronden van die inbewaringstelling.

REDENEN WAAROM:

appellant u verzoekt

a. dit hoger beroep gegrond te verklaren,

b. de uitspraak van de rechtbank te 's Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle van 5-4-2007 te vernietigen,

c. het bij de rechtbank ingestelde beroep gegrond te verklaren en daarbij het verzoek om schadevergoeding in te willigen.

Voor appellant.

Mr I. Vreeken
gemachtigde